

Usfotunnistusse kirjäs enneses on kaks jäggo, ja esimeseses jäus on 21 peatükki.

1. on kolmainust Jummalast; 2. pärispattust; 3. Jummalapaia; 4. õigeksamisest; 5. Õppetuse ametist; 6. Uest sannakuulmisest; 7. ja 8. ristikogodusfest; 9. ristimisest; 10. Isanda õhtosõmaaiast; 11. pihtist; 12. pattust pöörmisest; 13. kuida sakramentid tulleb pruukida; 14. et ei kellelgi polle lubba kogodusses arwalikkult õppetada ja Sakramentid wälajaggada, muud kui agga neil, kes seadusse järrele õiete ameti peäle on tõstetud; 15. Kirrikotenistusse kombetest; 16. Gmalikkui issekeskise ello asjust; 17. Kristusse tullemisest, et lohut moistma; 18. wabbast melewallast; 19. kust pat tõusnud; 20. häist teggudest; 21. Pühade kummardamisest.

Teises jäus arwatakse ülles need paawstiliiste kõlwatumad kombed, mis Lutterusse ussorahwa jures teistwisi on seätud. Seäl sees on need 7 peatükki: 1. kinnitab, et kei-

kei lauarahwale peab mollemad nähtawad asjad, ni hästi wina kui leiba, antama; 2. on preestride abbiellust; 3. misfast; 4. pihtist; 5. paastumisest; 6. munkade tootussist; 7. Kiriko üllematte melewallast ja õigusfest.

Tahha otsa on weel üks lühhi kenne lõppõõne pandud, kus sees öõldakse, et ennamgi weel kõlwatumaid kombesid olleks olnud üllesarwata, ja ka monned neid weel nimmetakse.

Keik sesinnane usfotunnistus on tāsase ja rahhonoudja waimoga kirjutud, õppetused puhhas pühha kirja ning ka wanna wagga usfõõppetajatte tunnistustega kinnitud, ja ikka sedda näidetud, kuida need õiged tõõõppetused parrandamisseks, rahhuks ja õnnis- tusseks tullewad, agga need seggased õppetused, seadused ja kombed hinge kahjuks ja waewaks innimestele. Mis wastased meie usfõõppetusele ollid süüks moistnud ja tem- mast laitnud, selle wasto tedda selge, mõn- nusa ja leppitaja sannaga wabbandakse, sed- da keik kõrwale jättes, kust weel suremat wiha ja rido olleks wõind sündida.